

РЕШЕНИЕ

№ 272

гр. Варна, 20.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, I А СЪСТАВ ТО, в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Мария К. Терзийска

Членове: Елина Пл. Карагъзова
Весела Гълъбова

при участието на секретаря Мая М. П.а
като разгледа докладваното от Весела Гълъбова Въззивно гражданско дело № 20243100500174 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

Образувано е по въззивна жалба **вх.№ 89248/27.11.2023г.**, подадена от П. Х. П., ЕГН *****, с адрес: ***** чрез назначения от съда особен представител адв. С. Т. срещу Решение № 3663/13.11.2023г., постановено по гр.д. № 10989/2022г. на ВРС, 52-ри състав, с което е уважен предявения от Гаранционен фонд, БУЛСТАТ 121446665, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Граф Игнатиев“ № 2, ет.4 иск за осъждане на ответника П. Х. П., ЕГН ***** да заплати сумата от 1370,48 лева, представляваща изплатено застрахователно обезщетение по щета № 19110102/03.06.2019г. за нанесени щети на лек автомобил марка „Рено Канго“ с рег. № *****, причинени при ПТП, настъпило на 09.02.2019г. в гр. Варна, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 15.08.2022г. до окончателното плащане.

Във въззивната жалба се излагат доводи за неправилност на решението. Сочи се, че съдът неправилно е приел, че ответникът е пасивно материалноправно легитимиран да отговаря по иска, тъй като не е доказано, че виновно е причинил процесното ПТП. Излага се още, че не са събрани доказателства, че ответникът е управлявал лек автомобил марка „Ауди А8“, с рег. ***** на посочената в исковата молба дата. Подчертава се, че протоколът за ПТП е съставен 4 дни след пътния инцидент, като е подписан от П. П. като на собственик на автомобила, а в протокола не е посочен водач. Сочи се, че авторството на деликта не може да се презумира от качеството на собственик на автомобила. Възражава се, че не е доказан и механизмът на ПТП, доколкото протоколът за ПТП в тази част няма доказателствена сила и е

оспорен от ответника. Въззивникът излага и доводи за допуснати съществени процесуални нарушения от първоинстанционния съд, а именно възлагане в тежест на ответната страна опровергаване на посочения в протокола механизъм на ПТП. На следващо място се излага, че първоинстанционният съд е допуснал изменение в основанието на предявения иск във второ съдебно заседание, като е приел за дата на ПТП 09.02.2019г. вместо посочената в исковата молба и в доклада на делото дата 03.08.2019г.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК е **постъпил отговор на въззивната жалба** от въззиваемата страна Гаранционен фонд, с който се излагат доводи за неоснователност на жалбата. Сочи се, че Протоколът за ПТП е съставен съобразно законоустановения ред, включва всички необходими реквизити, както и лично възприетите при посещение на ПТП факти. Оспорва се да е допуснато изменение на иска с направената поправка на допуснатата техническа грешка в датата на процесното ПТП в исковата молба. Подчертава се, че протоколът за ПТП съдържа подпис на ответника и има материална доказателствена сила за съдържащите се по отношение на него неблагоприятни констатации.

Въззивната жалба е редовна по смисъла на чл.267, ал.1 ГПК, подадена е в срок от надлежна страна, срещу подлежащ на въззивно обжалване съдебен акт, поради което е допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Правомощията на въззивния съд, съобразно разпоредбата на чл. 269 ГПК, са да се произнесе служебно по валидността и допустимостта на първоинстанционното решение в обжалваната част, а по останалите въпроси – ограничително от посоченото в жалбата по отношение на пороците, водещи до неправилност на решението.

Първоинстанционното решение е постановено от надлежен съдебен състав, в рамките на предоставената му правораздавателна компетентност, поради което е валидно.

Наличието на всички положителни и липсата на отрицателните процесуални предпоставки във връзка със съществуването и упражняването на правото на иск при постановяване на съдебното решение, обуславя неговата допустимост, поради което въззивният съд дължи произнасяне по съществото на спора.

Производството пред РС – Варна е образувано по искова молба на Гаранционен фонд, БУЛИСТАТ 121446665, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Граф Игнатиев“ № 2, ет.4 срещу П. Х. П., ЕГН *****, с адрес: *****, с която е предявен иск по чл.558, ал.7 от КЗ за заплащане на сумата от 1370,48 лева, представляваща изплатено застрахователно обезщетение по щета № 19110102/03.06.2019г. за нанесени щети на лек автомобил марка „Рено Канго“ с рег. № *****, причинени при ПТП, настъпило на 09.02.2019г. в гр. Варна, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 15.08.2022г. до окончателното плащане.

В исковата молба са изложени твърдения, че на основание чл. 557, ал. 1, т. 2, б. „а“ КЗ Гаранционен фонд е изплатил по щета № 19110102/03.06.2019 г. обезщетение в размер на 1370,48 лева за увредения при ПТП, настъпило в гр. Варна на 09.02.2019 г., лек автомобил „Рено Канго“ с рег. № *****, собственост на Г.И.Г.. Твърди се, че виновен за произшествието е ответникът П. Х. П., който управлявайки собствения си лек автомобил „Ауди А8“ с рег.

№ ***** в гр. Варна, по бул. „3-ти март“, в района на № 44, поради движение с несъобразена скорост, губи контрол над автомобила си, навлиза в лентата за насрещно движение и удря лек автомобил „Рено Канго“ с рег. № *****. Твърди се още, че в нарушение на чл. 490 КЗ увреждащият автомобил няма застраховка „Гражданска отговорност“ към датата на ПТП. Заявява, че след оглед е съставен опис, в който като увредени са посочени следните детайли: облицовка броня предна, лайсна предна броня цяла, фар ляв, калник предник ляв, мигач в калник преден ляв, джанта предна лява стоманена, врата предна лява, лайсна предна лява, панел под фарове цял, челно стъкло, ремонтен комплект челно стъкло, рамка радиатор, основа фар ляв, основа калник преден ляв, подкалник преден ляв - ПВЦ. Сочи, че остойносттаването на щетите било извършено в съответствие с действащата Единна методика за уреждане на претенции по Наредба № 24 и 49 за задължителното застраховане. Твърди се, че ищецът е поканил ответника да възстанови платеното от фонда, но плащане не е постъпило. Отправеното до съда искане е да се осъди П. Х. П. да заплати на фонда сумата от 1370,48 лева, представляваща изплатеното обезщетение на увреденото от ответника лице, ведно с лихва за забава, считано от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното изплащане на задължението, както и сторените по делото разноски.

В срока по чл. 131 ГПК от назначения от съда особен представител на ответника е депозиран отговор, с който исковата молба се оспорва като неоснователна. Оспорва описания от ищеца механизъм на ПТП, както и че вина за ПТП има ответника П. П.. Оспорва още твърдението, че към датата на ПТП л.а. „Ауди А8“ с рег. № ***** не е бил застрахован по риска „Гражданска отговорност“, както и че ответникът е бил поканен да заплати претендираната сума. Оспорва верността на доклад по щета за имуществени вреди № 19119102/06.03.2019 г., заключителната техническа експертиза по щетата, три броя описи по претенция № 70-04000-0055/19/14.02.2019 г. в частта, удостоверяваща вида и броя на нанесените щети, паричната стойност за отстраняването на същите, вкл. материали и труд. Твърди, че към датата на ПТП л.а. „Ауди А8“ с рег. № ***** е бил застрахован по риск „Гражданска отговорност“ към ЗД „Бул Инс“. Заявява, че процесният автомобил е имал застраховка „Гражданска отговорност“ в ЗАД „Армеец“ към датата на ПТП. Навежда липса на регресни права за ищеца спрямо ответника. Оспорва размера на претенцията. Счита, че не дължи законна лихва, тъй като не е бил надлежно поканен да изпълни задължението си.

След съвкупна преценка на доказателствата по делото и съобразявайки становището на страните, съдът приема за установено следното **от фактическа страна**:

Представен по делото е Протокол за ПТП № 1707653/13.02.2019 г., съгласно който на 09.02.2019 г. около 18:35 ч. в гр. Варна, на бул. „3-ти март“ - до № 44, е настъпило пътнотранспортно произшествие с участието на лек автомобил марка „Ауди А8“ с рег. № ***** /Участник 1/, собственост на П. Х. П., управляван от непосочено лице, и лек автомобил марка „Рено Канго“ с рег. № ***** /Участник 2/, собственост на Г.Й.Г., управляван от същия. В раздел „Обстоятелства, причини и условия за ПТП“ е посочено, че МПС 1, поради неправилно движение по пътното платно, навлиза в лентата за насрещно движение и блъска МПС 2, впоследствие напуска мястото на ПТП. Отражено в протокола е, че ПТП е посетено на място, че има видими щети по

л. а. „Рено Канго“ с рег. № ***** в предната лява част, както и че за л. а. „Ауди А8“ с рег. № ***** няма сключена застраховка „Гражданска отговорност“. Протоколът е подписан от собствениците на двете МПС.

Съгласно справка от база данни на ГФ към датата на процесното ПТО – 09.02.2019г. за МПС „Ауди А8“ с рег. № ***** няма отразена активна застраховка „Гражданска отговорност, доколкото сключената с полица № 11/118003037673 за периода от 22.10.2018г. до 21.10.2019г. е прекратена на 06.02.2019г. Посочената информация се потвърждава от писмо изх. № 100-1680/12.07.2023 г. „ЗАД Армеец“ АД уведомява РС – Варна. Последваща застраховка за процесния автомобил е сключена с полица № ***** за периода от 11.02.2021г. до 10.02.2020г., т.е. след настъпване на процесното ПТП.

С уведомление от 14.02.2019 г. Г.Й.Г. е уведомил Гаранционен фонд за процесното ПТП. Със същото е избран начин на обезщетение по експертна оценка.

С Опис на претенция № 70-04000-00055/19/14.02.2019 г., извършен от представител на Гаранционен фонд на дата 22.02.2019 г., са установени щети по следните части на лек автомобил „Рено Канго“ с рег. № *****, рама № *****: облицовка предна броня, лайсна предна броня цяла, фар ляв, калник предник ляв, мигач в калник преден ляв, джанта предна лява, врата предна лява, лайсна предна лява, панел под фарове цял, челно стъкло, ремонтен комплект, рамка радиатор, основа фар ляв, основа калник преден ляв, подкалник преден ляв - ПВЦ. С доклад по щета № 19110102 от 06.03.2019г. щетите по автомобила са оценени на 1370,48 лева.

Видно от платежно нареждане от 31.01.2020г. Гаранционен фонд е изплатило в полза на Г.Й.Г. сума в размер на 1370,48 лева по щета № 19110102/19г.

С Декларация за предоставяне на информация във връзка с разпоредбата на чл. 188 от ЗДвП от 13.02.2019 г. П. Х. П., ЕГН *****, в качеството си на собственик на МПС с ДК № *****, декларира, че не може да посочи от кого е бил управляван автомобилът на 09.02.2019 г. около 18:35 ч.

В АУАН № 185393 от дата 13.02.2019 г., съставен от мл. автоконтрольор Е.Ж.Г. против П. Х. П., ЕГН *****, е отразено, че последният, като собственик на л. а. „Ауди А8“ с рег. № *****, не посочва на кого е предоставил за управление на 09.02.2019 г. около 18:35 ч. в гр. Варна, по бул. „3-ти март“, до № 44 на ж.к. „Възраждане“, в посока ул. „Вяра“, автомобила си, който, поради неправилно движение на пътното платно, навлиза в лявата лента за насрещно движение и блъска насрещно движещия се в права посока л. а. „Рено Канго“ с рег. № *****, с материални щети по двете МПС, и като участник в ПТП, без да спре да установи какви са последиците от настъпилото ПТП, напуска мястото на произшествието без да уведоми компетентните органи за него и да остане на място до тяхното пристигане, с което е нарушил чл. 16, ал. 1, чл. 123, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 188, ал. 1 от ЗДвП. Отражено е, че претърпените имуществени вреди са описани в Протокол за ПТП № 1707653.

С Наказателно постановление № 19-0819-000980/20.03.2019 г. на ОД на МВР - Варна, сектор „Пътна полиция“, на П. Х. П., ЕГН *****, е наложено наказание по чл. 179, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 5 и чл. 175, ал.

1, т. 5 от ЗДвП за това, че като собственик на л. а. „Ауди А8“ с рег. № *****, не посочва на кого е предоставил за управление на 09.02.2019 г. около 18:35 ч. в гр. Варна, по бул. „3-ти март“, до № 44 на ж.к. „Възраждане“, в посока ул. „Вяра“, автомобиля си, който, поради неправилно движение на пътното платно, навлиза в лявата лента за насрещно движение и блъска насрещно движещия се в права посока л. а. „Рено Канго“ с рег. № *****, с материални щети по двете МПС, и като участник в ПТП, без да спре да установи какви са последиците от настъпилото ПТП, напуска мястото на произшествието без да уведоми компетентните органи за него и да остане на място до тяхното пристигане, с което е нарушил чл. 16, ал. 1, т. 1 от ЗДвП - на платното с двупосочно движение с две ленти навлиза в лентата за насрещно движение, ПТП, и чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП - не спира и не установява последиците от ПТП. Отражено е, че НП се издава съгласно разпоредбата на чл. 188, ал. 1 от ЗДвП, тъй като П. П. в попълнена от него декларация по чл. 188 ЗДвП не посочва кой е управлявал автомобиля на 09.02.2019 г.

С Наказателно постановление № ***** г. на ОД на МВР - Варна, сектор „Пътна полиция“, на П. Х. П., ЕГН *****, е наложено наказание по чл. 638, ал. 1, т. 1, вр. чл. 461, т. 1 от КЗ за това, че към 09.02.2019 г. около 18:35 ч., като собственик на автомобил „Ауди А8“ с рег. № *****, няма полица за сключен валиден договор „Гражданска отговорност на автомобилистите“, с което виновно е нарушил чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ.

Съгласно заключението на назначената по делото съдебно автотехническа експертиза, неоспорено от страните, което съдът кредитира като обективно и компетентно дадено, се установява, че уврежданията по лек автомобил „Рено Канго“, рег. № В 0312, описани при оглед от представител на Гаранционен фонд и видими на предоставения снимков материал, са в предна лява част на автомобиля, в зоната на удара, и са вследствие на удар с приплъзване с друго превозно средство. При съпоставяне на скицата в Протокол за ПТП и установените увреждания по процесния автомобил става ясно, че констатираните увреждания съответстват на механизма на ПТП, описан в Протокола. Експертизата приема уврежданията по автомобиля, установени при оглед на същия от представител на Гаранционен фонд, а именно: облицовка предна броня, лайсна предна броня цяла, фар ляв, калник предник ляв, мигач в калник преден ляв, джанта предна лява, врата предна лява, лайсна предна лява, панел под фарове цял, челно стъкло, ремонтен комплект, рамка радиатор, основа фар ляв, основа калник преден ляв, подкалник ПВЦ преден ляв. Общата стойност на нанесените щети, изчислена съгласно единната методика за уреждане на претенции по Наредба № 24/2006 г. и Наредба № 49 от 2014г. за задължителното застраховане, е в размер на 1370,48 лева.

При така установените факти по въведените с жалбата оплаквания, съдът намира следното **от правна страна**:

Предявеният иск е с правно основание чл.558, ал.7 във вр. с чл.557, ал.1, т.2, б. „а“ от КЗ.

Наведеното във въззивната жалба оплакване, че първоинстанционният съд е допуснал несвоевременно изменение в основанията на предявения иск във второ съдебно заседание, настоящият съдебен състав намира за неоснователно. Действително в исковата молба е посочена дата на настъпилото ПТП – 03.08.2019г., но всички представени към нея документи касаят ПТП, настъпило на 09.02.2019г., предвид което очевидно е налице

техническа грешка в исковата молба, която впоследствие е отстранена от съда по молба на ищеца.

За успешното провеждане на иска ищецът следва да докаже настъпването на ПТП, причиненото увреждане по вина на ответника, обстоятелството, че ответника е управлявал увреждащия автомобил без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ изплащане на обезщетение за имуществени вреди в полза на пострадалия, както размера на задължението на ответника.

Безспорно установено от писмените доказателства по делото е настъпването на процесното ПТП на 09.02.2019г., както и обстоятелството че към същата дата за лек автомобил „Ауди А8“ с рег. № ***** не е имало действаща застраховка „Гражданска отговорност“.

Оспорен от ответника е твърденият от ищеца механизъм на ПТП. Въззивният съд намира, че същият е установен от протокола за ПТП и заключението на САТЕ. В протокола е отразено, че ПТП е посетено на място от контролните органи и тъй като в тази част документът е официален, същият има материална доказателствена сила. Доколкото единият от водачите е напуснал местопроизшествието, очевидно контролните органи не са могли да видят разположението на двата автомобила. Вярно е също така, че в частта за механизма на ПТП протоколът не е официален документ. Въпреки това протоколът е подписан от ответника в графата „участник 1“, с оглед на което същият има материална доказателствена сила по отношение на неизгодните за него факти. Отделно от това, страната не може да черпи изгодни правни последици от недобросъвестното си поведение – водачът на автомобилът е напуснал местопроизшествието, а собственикът /въззивникът/ - не посочва водач. Обстоятелството, че протоколът е изготвен четири дни след настъпване на ПТП е обяснимо с оглед липсата на установен участник към датата на ПТП и необходимостта същият да бъде издирен. От своя страна заключението САТЕ установява, че констатираните увреждания на автомобил „Рено Канго“ съответстват на описания в протокола за ПТП механизъм.

Следващият спорен въпрос е дали ответникът по иска /въззивник в настоящото производство/ е управлявал лек автомобил „Ауди А8“ с рег. № ***** към момента на причиняване на ПТП и дали същият е пасивно материалноправно легитимиран да отговаря по предявения от Гаранционен фонд иск.

Действително в протокола за ПТП е отразено, че не се посочва водач на лек автомобил „Ауди А8“ с рег. № *****, а е вписан само неговият собственик – ответникът П. Х. П., който се е подписал в графата за подпис на „участник 1“. С декларация по чл.188 от ЗДвП от 13.02.2019г. П. Х. П. е декларирал, че не може да посочи от кого е управляван автомобила на датата и часа на настъпване на ПТП, поради което и с наказателно постановление от 20.03.2019г. е наказан за извършените с неговия автомобил нарушения на закона за движение по пътищата – навлизане в лявата лента за насрещно движение поради неправилно движение по пътното платно и блъскане на насрещно движещия се в права посока автомобил и напускане на ПТП, без да спре да установи какви са последиците от ПТП и без да уведоми контролните органи.

Въпреки че не е установено с категоричност обстоятелството, че ответникът е управлявал лек автомобил „Ауди А8“ с рег. № *****,

въззивният състав намира, че същият е легитимиран да отговаря по иска на Гаранционен фонд по следните съображения:

Съгласно чл. чл.557, ал.1, т.2, б. „а“ от КЗ Гаранционният фонд изплаща на увредените лица от Фонда за незастраховани МПС обезщетение за имуществени и неимуществени вреди вследствие на смърт или телесни увреждания и за вреди на чуждо имущество, причинени на територията на Република България, на територията на друга държава членка или на територията на трета държава, чието национално бюро на застрахователите е страна по Многостранното споразумение, **от моторно превозно средство**, което обичайно се намира на територията на Република България и **за което няма сключена задължителна застраховка** „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. За сравнение в аналогичният текст в отменения Кодекс за застраховането от 2006г., а именно чл.280, ал.1, т.2.б. „а“ е посочено, че ГФ отговаря за вреди, когато пътнотранспортното произшествие е настъпило на територията на Република България, на територията на друга държава членка или на територията на трета държава, чието национално бюро на застрахователите е страна по Многостранното споразумение, и е причинено от моторно превозно средство, което обичайно се намира на територията на Република България, **и виновният водач няма сключена задължителна застраховка** „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Очевидно с влизане в сила на КЗ от 2016г. законодателят е отчел възможността пострадалият да остане необезщетен в ситуацията, в която виновният водач е неизвестен и е вменил задължение за плащане на обезщетение във всеки случай, при който за увреждащото МПС няма сключена застраховка гражданска отговорност. В този смисъл при неизвестен водач изплатеното от Гаранционния фонд обезщетение следва да се търси от собственика на автомобила, който не е изпълнил задължението си да сключи застраховка „Гражданска отговорност“. Аналогична е хипотезата на чл.188, ал.1 от ЗАНН, с която е предвидена административно-наказателна отговорност за собственика на автомобила, който не е посочил с декларация на кого е предоставил своето МПС. Именно на основание сочената разпоредба е наказан и ответника. В случая следва да се отчете и обстоятелството, че същият като собственик на автомобила в декларацията си не е вписал никаква /още по-малко основателна/ причина, поради която не може да посочи лицето, на което е предоставило автомобила си едва 4 дни по-рано.

По отношение размера на дължимото обезщетение безспорно се установи от САТЕ, че същият е изчислен в съответствие с единната методика за уреждане на претенции по Наредба № 24 от 2006г. и Наредба № 49/2014г. за задължителното застраховане при съобразяване на приетите с описа на претенцията щети. Обезщетението за претърпените от увреждения автомобил „Рено Канго“ имуществени щети е изплатено в полза на собственика му.

По всички гореизложени съображения се налага извода, че е осъществен фактическия състав на чл.558, ал.7 от КЗ и искът е основателен.

Поради съвпадане правните изводи на двете инстанции, първоинстанционното решение следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на спора, отправеното своевременно искане и представените доказателства, и на осн. чл.78, ал.3 от ГПК въззивникът следва да бъде осъден да заплати на въззиваемата страна направените в настоящото производство разноски в размер на по 220 лева за заплатен депозит за адвокатско възнаграждение на назначения от съда особен представител на

въззивника.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 3663/13.11.2023г., постановено по гр.д. № 10989/2022г. на ВРС, 52-ри състав.

ОСЪЖДА П. Х. П., ЕГН *****, с адрес: ***** да заплати на Гаранционен фонд, БУЛСТАТ 121446665, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Граф Игнатиев“ № 2, ет.4, сумата от **220 лева**, представляваща направени във въззивната инстанция разноси за депозит за особен представител, на основание чл.78, ал.3 ГПК.

Решението не подлежи на касационно обжалване по аргумент от чл.280, ал.3, т.1 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____